

**Základní škola, Lidická 31/18, Bílina,
okres Teplice, příspěvková organizace**

Historie školy 1923-2023

České školství na Bílinsku v dobách Rakouska

Do konce osmdesátých let 19. století byly v Bílině pouze německé školy, a to chlapecká národní škola (Knabenvolksschule) a dívčí národní škola (Madchenvolksschule), postaveny roku 1868, dále měšťanská dívčí a chlapecká škola (Knaben und Mliden Biirgerschule, v roce 1890) a živnostenská pokračovací škola (Gewerbliche Fortbildungsschule, v roce 1877).

Ve druhé polovině 19. století se do průmyslového pohraničí přistěhovalo mnoho českých dělnických rodin z vnitrozemí. Ty chtěly své děti posílat do české školy.

V roce 1885 si rodiče českých dětí školou povinných podali žádost na c.k. okresní školní radu, aby jim bylo povoleno zřídit v Bílině českou školu. Tato žádost však byla zamítnuta. Aby bylo vůbec možné zřizovat české školy ve smíšeném území, byla r. 1880 založena v Praze Ústřední matice školská (dále jen ÚMŠ) jako dobrovolná celostátní organizace, která z členských příspěvků a darů celého národa zakládala a vydržovala české školy soukromé tzv. matiční. K tomu nebylo zapotřebí zvláštního povolení, pouze úředního schválení vhodné místnosti. Němci si zřízení české školy nepřáli, a tak při hledání prostor pro českou školu jednání ztěžovali. Pro českou školu se podařilo získat místo v domě čp. 63, který vlastnil Čech pan Václav Černý. Po tomto činu mu ředitel bílinského dolu pan Rubesch vzkázal, že ho už v práci nepotřebuje.

Po několikaletém úsilí české menšiny byla v Bílině otevřena první česká soukromá škola 4. listopadu 1889 jako česká dvoutrídňá škola Ústřední matice školské. Prvním řídícím učitelem byl Antonín Kudrna, učitelem Jan Jílek; v I. třídě bylo 82 dětí, ve II. třídě 54 dětí. Po smrti Antonína Kudrny (zemřel v měsíci dubnu 1890) se jeho nástupcem stal Jan Jílek. Tento řídící učitel společně se zástupci rodičů usiloval o zřízení veřejné školy, a to po dlouhých osm let. Matiční škola byla v září 1899 přeložena do Břežánek.

C.k. zemská školní rada nařídila výnosem z 18.11. 1897 české místní školní radě v Bílině, aby zřídila při české veřejné škole prozatímní pobočku a že školní obec je povinna opatřit místnosti a potřebné zařízení. Bílinská radnice se snažila, aby českou školu poškodila. Podávala neustále stížnosti na správu školy, jen aby tím dosáhla převodu českých

děti do školy německé. Bylo velmi těžké v té době být českým učitelem ve smíšeném území. Velmi mnoho práce dalo vyhotovení razítka školy s česky psaným názvem "Česká škola".

Dvacet jedna let (až do vzniku ČSR) byla tato škola umístěna ve stodole, ve stavení čp. 63 pana Černého. Prostory této školy zřízené pro českou menšinu jsou popisovány jako velmi nevyhovující - děti se tlačily v malých a tmavých komůrkách, byly obtěžovány zápachem z dobytčích chlévů a hnoje, děti se na hlavní chodbě musí vyhýbat koňům a dobytku, které se tudy vyvádějí ven. V chodbě služky perou prádlo, okrajují řepu, jsou zde uloženy brambory a píce. Třídy ve spodní části budovy nemají záchod pro žáky; záchod pro učitele byl postaven na hnojišti. Kvůli nevyhovujícím hygienickým podmínkám vypukly v Bílině v letech 1907 - 1908 dvě školní stávky. První stávka trvala šest měsíců. Česká veřejnost odsuzovala vypovězení čtyřiceti rodin z bytů, některé byly vystěhovány přímo na ulici. České bílinské škole věnovaly časopisy mnoho článků, poslanci interpelovali v parlamentě.

Devátého srpna 1908 proběhla v Praze na Střeleckém ostrově manifestace za české menšinové školství, kterou svolalo ústředí Národní jednoty severočeské. Po manifestaci procházel Prahou velký průvod, který nesl obraz české bílinské školy, jež byla umístěna ve stodole. Pod fotografií této školy byl nápis "Je jedno Rakousko, jedna Bílina a jedna česká škola ve stodole." Dokonce byly vydány pohlednice školy, před níž stojí povoz a parní mlátička. Tyto pohlednice se posílaly hlavně školským úřadům, poslancům, také různým osobnostem a městům v Čechách i na Moravě, na které psala škola poděkování za dary. Tímto způsobem se česká škola v Bílině skutečně proslavila po celém Rakousku.

Fotoarchív p. Tomáš Matějka

Nevyhovující prostory byly opět důvodem pro vyhlášení druhé stávky školních dětí. Začala 23. září 1908 a tentokrát trvala čtrnáct dní.

Česká menšina chtěla postavit novou budovu pro českou školu, dokonce v roce 1914 nejvyšší správní dvůr ve Vídni shledal, že budovy stodoly nevyhovují potřebám školy a uložilo městu postavit novou budovu. Bohužel se nikomu nepodařilo město přinutit, aby toto nařízení splnilo. Se zvyšujícím se počtem žáků bylo třeba hledat nové místo pro umístění dalších tříd. Od školního roku 1908/09 se III. třída učila v budově čp. 31 v Jahngasse. Vzhledem k problémům s prostory pro českou školu byly některé třídy vyučovány polodenně.

Správcem školy a řídicím učitelem byl od založení Obecné veřejné školy v Bílině (1897) pan Adolf Glaser, který předtím učil v Čouši. Tento muž měl pro vedení české školy velice špatné podmínky, protože vzhledem k tomu, že v obci bylo celé zastupitelstvo složeno výhradně z Němců, byla i místní česká školní rada vlastně německá a tudíž neměla zájem o zřízení české školy, natož pak o její fungování. Pan Glaser neúnavným dopisováním s místní školní radou dosáhl např. zvýšení počtu tříd, nákupu nových učebnic pro děti nemajetných rodičů a v neposlední řadě se zasloužil o postavení nové budovy pro českou školu. Na některé jeho dopisy školní rada vůbec neodpovídala, ale řídicí učitel své odůvodněné připomínky a žádosti neustále urgoval.

V době první světové války měla škola již 7 tříd s 318 žáky. Po vzniku České republiky (28.10.1918) bylo v Bílině toto umístění tříd: 3 třídy u Černých, 3 třídy ve stodole – celkem, ale 593 dětí. Proto byla zabrána pokračovací německá škola. V roce 1920 bylo v Bílině: 5 tříd obecné školy chlapecké s 234 žáky I 5 tříd obecné školy dívčí s 218 žákyněmi a 3 třídy občanské školy smíšené se 141 žáky. Práce po válce byla obtížná, nebylo dost knih, sešitů, učitelů ani místností. Od r. 1920 se staly školy v pohraničí školami státními na něž osobní i věcný náklad nesl od 1.1. 1921 stát. Do této doby náklady nesla obec. Stále chyběla jedna třída, a proto byla zabrána v budově německé školy, kde je dnes gymnázium a kde byly dvě třídy prázdné. Při sčítání lidu v r. 1921 bylo v Bílině 10 190 obyvatel, z toho 26 % Čechů, tj. 3 690. Jako další budova pro českou školu byla získána budova staré radnice, to je zadní část bývalé školy na Mírovém náměstí, kde byla tenkrát německá měšťanská škola. Obecná škola o 10 třídách byla umístěna takto - ve staré radnici 5 tříd - v německé škole (gymnázium) 2 třídy - u Černých 1 třída - u kina OKO v bývalé živnostenské škole 1 třída obecné školy a celá občanská-měšťanská škola.

Roku 1922 se ředitelkou obecné školy stala Milada Soprová.

Pro české školy okresu duchcovského, teplického a ústeckého byl ustanoven samostatný státní školní inspektor se sídlem v Teplicích. Inspektorem byl Jan Petrus.

Češi hledali ve městě místo, na kterém by mohli postavit novou moderní budovu pro českou školu. Komisionální jednání o projektu novostavby české školy v Bílině proběhlo ve čtvrtek 4. března 1920 na purkmistrovském úřadě. Předmětem jednání bylo schválení plánů ke stavbě české obecné a měšťanské školy v Bílině z nařízení okresní školní rady v Duchcově ze dne 24. února 1920. Budova bude mít šestnáct tříd, kreslírnu, tělocvičnu se šatnou, deset kabinetů pro školní pomůcky, čekárnu pro školní děti, dva byty pro školníky, koupelnu a kotelnu. V budově budou dvě schodiště. V každém poschodí mají být záchody zvlášť pro chlapce, zvlášť pro dívky a záchody pro učitele. Vedle školy je naplánována stavba další budovy, ve které budou dva byty pro správce škol a místnosti pro veřejnou knihovnu. Tato budova bude propojena dveřmi s hlavní budovou školy. Povolení ke stavbě má být uděleno, pokud budou dodrženy následující podmínky: Všechny dveře se musí otvírat ve směru vycházení, hlavní vchodové dveře musí být široké minimálně 1,80 metru. Podlahy budou spárovány těsně. V každé školní místnosti musí mít dvě okna sklápěcí křídla. V jednotlivých třídách budou uzavíratelné ventilační otvory. Plocha oken ve třídách musí představovat alespoň jednu šestinu plochy podlahy třídy. Mezi chodbami a záchody bude předsíň. Žumpa musí být vodotěsná, vzduchotěsně zakrytá a ventilace z ní bude vyvedena nad střechu. Proti vlhkosti bude provedena izolace asfaltovou lepenkou. Výška poschodí bude taková, aby vzduchový obsah učeben byl nejméně 280 m³. Do budovy bude zaveden městský vodovod. Přiměřené elektrické osvětlení bude zavedeno alespoň do učeben měšťanské školy, tělocvičny, kabinetů, kanceláří v bytech a do knihovny. Než se začne se stavbou, musí být okresní školní radě předloženy podrobné plány v měřítku 1 : 100 a statický výpočet stropů. Zástupci české místní školní rady chtějí školu postavit na místě úředně schváleném, tj. na pozemku v Jánské ulici poblíž čp. 31, kde má jednu třídu obecná škola. Toto místo je vhodné i z důvodů případného rozšíření měšťanské školy na čtyřtřídní anebo při možném zřízení poboček tříd občanské školy. Pokud se v budoucnu zvýší počet tříd, tak se přistaví jedna rýsovna s kabinetem a učebny, a to na jihozápadním křídle novostavby.

Otevření školy v roce 1923

Dne 3.srpna 1922 byl slavnostně položen základní kámen k výstavbě nové školní budovy, té, jejíž 100. výročí vzpomínáme. Zakládací listina byla uložena v kovové skřínce ve výklenku schodiště. Obec darovala pro stavbu zdarma místo, právě tak jako onu stodolu, z níž byla postavena tělocvična. Po 33 letech se přestalo vyučovat u Černých. Tam byla umístěna 8 let matiční a 25 let veřejná česká škola. Konečně se přiblížil nejslavnostnější den pro českou menšinu v Bílině: otevření nové české školy.

"Dne 2.září 1923 dostalo se zdejší menšině zadostiučinění po třicetiletém trvajícím boji a utrpení pro českou školu. Tohoto dne byla slavnostně svému účelu odevzdána nová budova české obecné a měšťanské školy, kterou nákladem M.Š.A.N.O. dle plánu architekta I.Höhne v Bílině vystavělo plzeňské podnikatelství staveb Ing. Jenč a Kroft za 31400.000 Kč. Vnitřní zařízení dodala Fa "Silvia" v Nových Benátkách za úhrnou cenu 339.339.11 Kč."

(z Kroniky české a občanské školy v Bílině)

V předvečer otevření se konaly slavnostní akademie v hotelu "Londýn" a v sokolovně. Žactvo bylo s hudbou, rodiči a učiteli převedeno z dosavadních učeben do nové školy. Vlastní vyučování však bylo zahájeno až 15.září, (ale v budově německé živnostenské školy pokračovací na tehdejším Václavském náměstí, nyní Žižkovo náměstí), z důvodu nedohotovění budovy. Do vlastních prostor se žáci s učiteli přesunuli dne 8.října. První patro bylo věnováno obecné škole s 10 třídami a 2. a 3. poschodí bylo přiděleno měšťanské škole. V budově tedy sídlila obecná chlapecká a dívčí a smíšená měšťanská škola. Až dosud školu připravoval a řídil učitel Adolf Glaser. Působil v Bílině 28 let. Lze o něm právem říci, že byl budovatelem českého školství v Bílině. Pod jeho vedením vzrostla z matiční jednotřídky česká škola. Z nedůstojného umístění ve stodole se přestěhovala do nové budovy.

Škola v roce 1923

Rok 1928 – 1934

Ve školním roce 1928 - 1929 nacházíme první zmínku o vyučování v expozituře v Chudeřicích, kam docházelo žactvo z okolí do smíšených "oddělení" zřízených při obecné škole. K 1.únoru 1928 byla i měšťanská škola rozdělena na chlapeckou a dívčí. V budově školy pak tedy působily tři školy. Následně pak 5.února 1928 vypukla hornická stávka trvající do 10.března. Ve škole byly pro děti stávkujících poskytovány polévky. Stravováno bylo denně 350 dětí. K 1.září 1928 došlo ke správnému spojení chlapeckých škola dívčích škol. Od školního roku 1930 - 1931 se počalo vyučovat i v tehdejší Schilderově ulici a to v okresním domě. V prosinci 1930 bylo provedeno sčítání lidu. Bílina měla celkem 10 668 obyvatel, z toho 6 115 Němců a 4 168 Čechů, K 1.září 1932 přestala být expozitura v Chudeřicích součástí naší školy, stala se samostatnou školou. V tomto školním roce byly poprvé zřízeny pro žáky obecných škol v Bílině, pomocné třídy a k 1.prosinci pak při měšťanské škole jednoletý učební běh, který byl umístěn v domě č.89 na Mosteckém předměstí - u Šusterů.

Tento školní rok, tj.1932 - 1933, bylo v I.ročníku měšťanské školy povoleno výnosem inspektorátu státních škol národních v Duchcově, vyučovat podle nových normálních učebních osnov z r. 1932 , na jejichž vypracování se podílel i tehdejší zastupující ředitel chlapecké obecné a měšťanské školy p. Václav Leitner.

V I.třídě obecné se vyučovalo metodou globální s volným rozvrhem hodin.

Rok 1934 – 1945

Okres duchcovský se v r. 1934 - 1935 rozdělil na dva okresy. Tím vznikl nový okres Bílina, jehož úřad byl v místech, kde je dnes umístěna ZUŠ a Městská knihovna. V rámci města se pak vytvořily dva školní obvody pro školy obecné. Stoupající nezaměstnanost postihuje i tento kraj. Žáci jsou v jejím důsledku podvyživení, vyskytuje se záškrt, tuberkulóza a spála. Na škole jsou pořádány tzv. zimní stravovací akce. Tento nepříznivý stav trvá, přes období těžké hospodářské krize ve 30. letech, do roku 1938. Stravovací akce však pokračovaly i v dalších letech. Ve školním roce 1934 - 1935 se začalo k výuce využívat i domu č.240 na Teplickém předměstí - Tučkův mlýn. Od 1.9. 1937 je v budově školy umístěn I. ročník nově zřízeného učitelského ústavu ÚMŠ v Bílině. Po dokončení novostavby budovy obecné školy II.obvodu v Chudeřicích v dubnu 1938, byla část žactva z Tučkova mlýna přestěhována do této nové samostatné školy, která nesla název Škola prezidenta osvoboditele T.G.Masaryka.

V novém školním roce 1938 - 1939 se rozšiřuje i dívčí obecná škola a to do prostor soukromých domů v tehdejší Radniční ulici a částečně také byly žákyně umístěny v již zmiňovaném Tučkově mlýně v Mlýnské ulici. Ještě před zabráním území Bílinska v říjnu 1938 byly cennější předměty ze zařízení dívčí obecné a měšťanské školy převezeny do dívčí měšťanské školy v Lounech a zařízení chlapecké obecné a měšťanské školy bylo uloženo v tehdejší Fischerově továrně za jatkami, kde však po válce vypukl pravděpodobně úmyslně založený požár a toto zařízení bylo zničeno. 8.října 1938 večer se sešli všichni učitelé ve sborovně školy, aby se rozloučili. Odjeli z Bíliny posledním českým vlakem s pevným přesvědčením, že se opět vrátí.

Ve školních letech 1938 - 1945 nebylo ve zdejší škole vyučováno. V budově byla vojenská nemocnice. Tím vznikly na budově a zařízení statisícové škody. Výuka po válce tak nemohla být ihned zahájena. Ke dni 9.června 1945 se však podařilo upravit budovu obecné školy v Chudeřicích, kde byla tento den pořádána slavnost otevření českých škol na Bílinsku. Chlapecká měšťanská škola začala s výukou tento den, dívčí měšťanská škola pak 12. června. "Školní rok" byl ukončen 15.července v dívčí a 19.července v chlapecké škole. Vysvědčení nebylo tento rok rozdáváno. Vyprázdněná budova v Lidické ulici byla znovu zabrána pro účely vojenské jako ubikace posádky. Na žádost ředitelství

škol a místního národního výboru byla budova koncem srpna 1945 konečně uvolněna. Vyučování zde bylo obnoveno 2.října 1945. Za toto úsilí byl škole ministerstvem školství a osvěty udělen dekret pochvalného uznání za vykonanou práci v roce 1945 - 1946.

1948 - 1973 Od Střední školy k Základní devítileté škole

21.dubna 1948 byl parlamentem odhlasován nový základní školský zákon, kterým byla uzákoněna nová organizace škol se třemi stupni výuky, byly tedy školy I.stupně - národní, II.stupně - střední a III.stupně. Tak i naše škola na počátku nového školního roku 1948 - 1949 byla přeměněna v jednotnou koedukační střední školu s názvem Střední škola v Bílině, I.obvod (bývalá chlapecká měšťanská škola) a Střední škola v Bílině, II.obvod (bývalá dívčí měšťanská škola).

1.února 1950 zahájila činnost školská kuchyně pro žactvo všech škol v Bílině, kde byl podáván oběd v ceně 6,50 Kčs.

Ze zdejší školy docházelo přibližně 70 žáků. O rok později byly zavedeny žákovské knížky a na dívčí škole první tzv. družina mládeže, ve které se stala vychovatelkou Marta Šeblová.

Na jaře 1951 byl vydán výnos, dle kterého žáci posledního ročníku škol 2.stupně zakončí školní docházku závěrečnou zkouškou. K 1.srpnu 1952 byly Střední školy, I. a II.obvodu přejmenovány na Střední školu chlapeckou a Střední školu dívčí. V dubnu 1953 byl vydán nový školský zákon, kterým došlo k celkové reorganizaci školství. Během letních prázdnin byl dostavěn bazén na zahradě školy a do všech místností byl zaveden vodovod. K 1.září 1953 byly všechny školy v Bílině zrušeny a nově jsou ustanoveny jedenáctiletka a osmiletka. Škola v Lidické ulici se stává osmiletkou - do správy školy byla přičleněna i škola v Chudeřicích, ale pouze do 31.října, kdy byla znovu osamostatněna z důvodu jejího umístění.

28.března 1955 byl poprvé slaven Den učitelů, kdy se konalo slavnostní shromáždění všech učitelů okresu spojené s odměňováním učitelů, kteří v pohraničí působili 10 let a vykonávali svou práci pečlivě a svědomitě. Ze zdejší školy tak bylo oceněno devět učitelů. V prosinci 1958 bylo započato se zaváděním rozhlasu po drátě do tříd a v novém školním roce 1959 - 1960 i se stavbou ústředního topení. Tento rok byla zřízena IX.třída základního vzdělání s 24 žáky. Škola se tak stala Základní devítiletou školou.

Od 1.září 1968 byl zaveden pětidenní vyučovací týden, tedy volné soboty. Z důvodu velkého počtu tříd ve školním roce 1970 - 1971 byly některé umístěny ve SVVŠ v tehdejší ulici Pionýrů, dnes Gymnázium v ulici Břežánské. První velká oslava se ve škole konala již v roce 1973, 9. - 10.června. Tehdy se slavilo 50. výročí založení školy. Byla pořádána školní akademie v kině OKO a vydána pamětní publikace. V srpnu 1977 byla k ZDŠ v Lidické ulici přičleněna i škola na Mírovém náměstí.

Rok 1991 - 2003

V roce 1991 se ředitelkou školy stala Mgr. Bc. Ivana Svobodová, která školu provedla dlouhým obdobím spojeným s různými průkopnickými změnami, ale musela také řešit snižování kapacity a prostor školy, a také hájit školu, když se rozhodovalo o zrušení jedné ze škol v Bílině a volba padla buď na Lidickou nebo školu na Teplickém předměstí. Svou úspěšnou ředitelskou kariéru ukončila v roce 2018 a patří jí velké poděkování za uhájení, směřování a modernizaci školy.

V r. 1992 škola navázala na popud Ministerstva vnitra a Školského Úřadu v Teplicích spolupráci s Utečeneckým táborem Červený Újezd. Děti uprchlíků z různých zemí světa tak zde našly svůj malý přístav, ve kterém se sice mluví jiným jazykem, ale cíl tj. vzdělávání zůstává stejný. Za 12 let prošlo výukou na naší škole zhruba 200 žáků 26 národností.

V r. 1993 nastala další výrazná etapa ve vývoji školy. Vedle klasických tříd vznikly první speciální třídy pro mentálně postižené žáky, kteří nemohli z kapacitních důvodů být začleněni do místní tehdy zvláštní školy. Vznikl tak zajímavý experiment, kdy žáci s programem ZVŠ byli integrováni jako třída v ZŠ. Výuka probíhala podle učebních dokumentů ZVŠ, na výchovné předměty jako např. tělesná výchova, byli žáci spojováni s ostatními dětmi a tak netrpěli určitým pocitem izolace a méněcennosti, který byl často důvodem, pro který rodiče nesouhlasili se zařazením do ZVŠ, ačkoliv ta by byla schopna dítě nejlépe připravit pro budoucí život. Speciální třídy pomohly žákům, kteří by z důvodu intelektové nedostačivosti byli nuceni splnit povinnou školní docházku v nižších ročnících ZŠ, získat plnohodnotné vzdělání, které jim po absolvování 9. třídy speciální, umožnilo lepší výběr učebního oboru a společenské uplatnění.

Naše škola patřila k prvním v republice, která zřídila přípravnou třídu. Hlavním cílem této třídy, kterou každoročně navštěvovalo 15 dětí ve věku 5 -6 let, protože byla určena dětem před nástupem do školy a s odkladem školní docházky, bylo lépe je připravit pro školní docházku a odstranit případné zejména logopedické nedostatky. I tento ročník si za léta své existence vybudoval své opodstatnění a každoročně byl zaplněn. V některých letech byly kvůli enormnímu zájmu ze strany rodičů otevřeny i dvě přípravné třídy.

V roce 1996 jsme z rozhodnutí vedení města museli opustit budovu 1.stupně na Mírovém náměstí, ze které se stala ZUŠ a knihovna a náhradou jsme za to dostali vilku ve Vrchlického ulici ve které ZUŠ sídlila. Do těchto prostor se nastěhovala školní družina a speciální třídy, které byly určeny vždy pro maximálně 12 žáků. Třídy 1.stupně a 2.stupně se musely vejít do budovy na Lidické. Díky sponzorskému daru pana Šlambory ze sklárny v Chudeřicích byla v roce 1996 rekonstruována fasáda budovy a naše škola na základě rozhodnutí památkářů obnovila svůj růžový vzhled. Koncem 90 let byla vyměněna všechna okna školy za plastová.

Vzdělávání žáků – azylantů bylo ukončeno v roce 2003, kdy byl z rozhodnutí ministerstva vnitra provoz Azylového tábora v Červeném Újezdě ukončen.

Rok 2004 - současnost

K velkým změnám došlo ve školním roce 2004/2005. V tomto roce jsme začali pracovat na našem školním vzdělávacím programu. Již od počátku jsme věděli, že musí poskytnout co nejlepší startovací dráhu pro všechny děti, protože za poslední období jsme se profilovali do pozice školy, která je schopna se plnohodnotně věnovat žákům se speciálními vzdělávacími potřebami. Kromě mentálního postižení to jsou děti se specifickými poruchami učení, sociálním znevýhodněním a děti mimořádně nadané. Těší nás, že jsme stále vyhledáváni rodiči na doporučení pedagogicko psychologické poradny, na druhé straně jsme se tak dostali do situace, kdy v posledních letech máme neustále plnou kapacitu školy, která nám neumožňuje přijmout všechny žáky a otevřít více ročníků, protože všechny odborné učebny naší školy slouží i jako kmenové učebny. Stále jsme se drželi kapacity 360 žáků ve škole a 50 účastníků zájmového vzdělávání ve školní družině. Na 1.stupni jsme měli dvě třídy

v každém ročníku, na 2.stupni pak většinou jednu třídu a jednu až dvě třídy přípravné.

Náš školní vzdělávací program jsme nazvali Duhová škola. Název Duhová byl zvolen záměrně, protože se již dlouhodobě, jak bylo již výše zmíněno, věnujeme širokému spektru dětí s různými speciálními vzdělávacími potřebami - cizinci, žáci se SPU, mentálně postižení, sociálně znevýhodnění, děti z dětského domova, mimořádně nadaní. Právě s ohledem na velké procento žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se náš program zaměřuje na výuku českého jazyka, od které se odráží úspěšnost dětí i v dalších předmětech. Vzdělávat podle něj jsme začali od roku 2006/2007.

V letech 2005 – 2010 se nám podařilo, zejména díky účasti ve vyhlášených projektech, vybavit školu počítačovou a prezentační technikou. Do všech učeben byl zaveden internet, ve třídách byl namontován dataprojektor, počítač a interaktivní tabule. K dispozici jsme měli také notebooky, které jsme využívali pro realizaci projektů spojených s mediální výchovou. (projekt CELN)

Všechny učebny byly v těchto letech vybaveny novým nastavitelným nábytkem.

V roce 2007 se nám podařilo zajistit v rámci environmentálního programu MŠMT ekologický výjezd s programem pro všechny žáky 2.stupně do Natura Rumburk.

V červnu 2007 bylo z rozhodnutí vedení města ukončeno vzdělávání žáků ve speciálních třídách a žáci byli převedeni na ZŠ praktická a museli jsme opustit budovu Vrchlická. Školní družina se také přestěhovala do budovy Lidická.

V roce 2009 jsme se zapojili do velkého projektu z EU OPVK – EU peníze školám a získali tak první notebookové vybavení pro učitele, kteří na nich vytvářeli a realizovali výukové přípravy. Vznikly tak zajímavé materiály, které dodnes můžeme využívat.

Úspěšní jsme byli vždy v realizaci preventivních programů vyhlášených Ústeckým krajem – v rámci dotací na prevenci spojenou s přechodem na 2.stupeň pro šesté ročníky jsme několikrát realizovali adaptační pobyty v Natuře Rumburk a pravidelně realizovali přednášky s preventivní tematikou. Využívali jsme i dotační program Volný čas, ze kterého jsme podporovali činnost kroužků, z nichž největší úspěch a rozsah měl kroužek Vlastivědno turistický, jehož činnost probíhala

zejména o sobotách. V pozdějších letech byl podporován i z dotačních programů obce. Jeho činnost byla obdobím Covidu přerušena, ale díky novým projektům a postupnému návratu společnosti do normálu, věříme v jeho obnovu.

Vždy jsme se zapojovali i do programů s ekologickou tematikou ať už z programu EVVO Ústeckého kraje, díky nimž se naši žáci vzdělávali ve výukových programech ZOO Děčín, Zooparku Chomutov nebo Viany Litvínov a zejména pak z Národního programu Životního prostředí a jeho dotační výzvě na ozdravné pobyty, ze kterých jsme realizovali výjezdy do škol v přírodě s environmentální tematikou - ŠVP Žihle, do Radvanic nebo ŠVZ Poustky.

V roce 1998 jsme se zapojili do programů Junior Achievement – konkrétně kurz Profesní orientace, Abeceda podnikání a Základy české ekonomiky a provedli jsme těmito kurzy žáky nejen v běžných, ale také speciálních tříd. Pamětní listy jim byly předávány v obřadní síni městského úřadu a pro všechny to byl vždy velký zážitek. Nejcennějšími byly ale informace, které se si do budoucna odnesli. Nepřetržitě jsme je realizovali až do roku 2013, pak už s nárůstem dalších programů a elektronickou podobou se naše účast stala nepravidelnou, ale i zde se snažíme o návrat. Oblast kariérového poradenství jsme totiž spojili i s oblastí finanční gramotnosti a v ní jsme v posledních 10 letech dosáhli mimořádných úspěchů – několikrát celostátní finále soutěže Rozpočti si to nebo soutěže Finanční gramotnost. Díky pravidelné účasti v mezinárodním týdnu finančního vzdělávání GMW, realizaci projektových dnů s tematikou finanční gramotnosti, vzdělávání pedagogů v této oblasti, samostatnému předmětu a zpracované metodice výuky finanční gramotnosti naše škola obdržela v roce 2017 Zlatý certifikát Finančně gramotná škola. Usilujeme nyní o diamantový titul.

V roce 2018 jsme navýšili kapacitu školní družiny na 90 a v roce 2019 pak celkovou kapacitu školy na 400. Důvodem byla jednak nízká kapacita pro přijímání žáků do 1. tříd a velký zájem ze strany rodičů o přijetí do školy, ale také nemožnost přijmout žáky, kteří se přistěhovali přímo do naší ulice a nebyli jsme je třeba rok schopni z kapacitních důvodů přijmout.

Současná kapacita zaplnění je vždy kolem 385 žáků, ale není našim záměrem ji naplnit až do 400, protože jsme se dostali na hranu s prostorem školy. Využili jsme již všechny místnosti, zrušili velkou část

kabinetů, které slouží pro práci v malých skupinách nebo pro žákovskou knihovnu. Máme 4 oddělení školní družiny, která kromě suterénu využívá běžné učebny 1.stupně. V posledních dvou letech už nám nestačí ani kapacita 90 dětí ve družině, a proto připravujeme navýšení ještě o jedno oddělení. Díky projektům máme souběžně se školní družinou i školní klubík a tak se nám daří pokrýt převis požadavku na školní družinu.

Covid zamíchal i počtem tříd školy, která se v letech 2021-2022 vyšplhala na 18 tříd. Ve školním roce 2022/2023 máme už jen 17 tříd.

Škola byla úspěšná i v zapojení do programu Erasmus + v letech 2019 a 2020, kdy pokaždé grant na realizaci jazykových kurzů pro učitele v zahraničí získala a v letech 2019-2022 zrealizovala celkově 26 mobilit.

V roce 2022 pak získala akreditaci pro realizaci programů v rámci Erasmus + na období 2022 – 2027 a již od srpna 2023 až do června 2024 má naplánováno 14 jazykových výjezdů na Maltu a do Irska.

V roce 2020 se díky projektu města Bíliny podařilo zmodernizovat učebny environmentální a fyziky ve 3.patře školy a proběhla i modernizace internetové konektivity školy, díky níž je po celé budově školy Wifi s vysokorychlostním internetem.

Pravidelně pořádáme lyžařský výcvik pro žáky, projektové dny, ale také výjezdy do zahraničí jak pro žáky, tak rodiče. Vycestovali jsme společně do Londýna nebo do Itálie.

Několik let po sobě jsme nositeli titulu Škola udržitelného rozvoje a to nejen v rámci Ústeckého kraje. V letech 2019-2022 jsme získali ocenění Férová škola, který máme nově potvrzený na další období. Je to ocenění našeho individuálního přístupu k žákům a snaze našeho pedagogického sboru se neustále vzdělávat. Plně to vyjadřuje motto, které máme na našich webových stránkách:

"Jsme si vědomi jedinečnosti každého z nás, a proto je individuální přístup naší prioritou."

O současnosti naší školy bychom mohli dlouze vyprávět. Myslíme si, že než desítky řádků na papíře, je lepší přijít a podívat se.

Prosím přijďte nás navštívit, rádi Vás uvidíme a nejen v rámci Dnů otevřených dveří.

Pedagogičtí pracovníci ZŠ Lidická

Adamec, Adámková Ludmila, Adamová, Altmanová Zlata, Ansorgová Věra, Arenšteinová Michaela, Arnoštová Sabina, Ausorgová Eva, Auterský Jaroslav

Babilonská Jarmila, Babinčáková Veronika, Babťová, Bálek Josef, Baranová Kateřina, Barta Josef, Bártová Libuše, Baštová Miroslava, Bejvančická Věra, Bek Sláva, Bek Miloslav, Benešová Ilona, Benešová – Kohoutová J., Bejvančická Věra, Bendová Hana, Bendová Michaela, Beránková Jaroslava, Berkovská Marie, Bezoldová Věra, Blabolová Květa, Bláha Jaroslav, Blahna V., Blailová Darina, Blešová, Borkovcová Květuše, Borská Marie, Borosogová, Bouzová Michaela, Brodská Iva, Brožová Milada, Brošová, Brynda Sylvestr, Břečka Josef, Březina František, Bubeníčková, Budjačová Josefa, Bureš J. Burianová Petra, Butkovič Gejza, Butkovič Petr, Buzická Vlastimila, Buzický Václav, Bůžková – Hadrabová Hana, Bůžková Anna,

Cejnarová Františka, Cejnar Emanuel, Cibulková Marie, Cozlová Alžběta, Cózlová Eliška, Cypzirschová Anna- Marie,

Čálková Božena, Čejka Josef, Černá Aloisie, Černá Eva, Černá Hana, Černá Jana, Černá Marie, Černá Milada, Černíková, Černý Zdeněk, Červená Stanislava, Červená Dagmar, Červený Jaroslav,

Dattlová Anna, Dammová Alena, Davignon Jan, Davignonová Helena, Divišová Iveta, Dohnalová Hana, Doksanská Blanka, Doublík Jaroslav, Doležalová, Doutník Vladimír, Drábová, Drábková Kateřina, Dragounová Anna, Dragounová Nikola, Drahňovská Marie, Duchoslavová Veronika, Dušková Ludmila, Dvořák Josef, Dvořáková Alice, Dytrtová Věra,

Elsnicová Emilie, Erbsová (Fraňková) Anežka, Erhart Jan,

Fabík Josef, Farář Václav, Fedotová Larisa, Fialová, Fialová Denisa, Filipová Marie, Fingerhutová Hana, Fischerová Kateřina, Fišer Jaroslav, Fišerová Barbora, Fobčová Veronika, Fojtíková Kateřina, Fryčová (Bosáková) Martina,

Gajdošová Magda, Gabrielová Jarmila, Gartnerová Jiřina, Genrikova Minnasian, Gdovinová Liana, Glessingerová Luisa, Globáčník Edvard,

Glaser Adolf, Glaserová, Göertnerová Jiřina, Götzová Květa, Götrová Věra, Gregor Ladislav, Grudman Zdeněk, Gabčová Nikola

Hadrabová Anna, Hájek Jan, Hájek Jaroslav, Hajerová Jindra, Hájková Hana, Hájková Jar., Hájková Rita, Hanyková Dagmar, Hanzlíková Šárka, Hanzlíková Zdeňka, Hartová Eva, Hauptová Alena, Heinzová Petra, Hejna Miloš, Hejmová Zdeňka, Hejzlarová Věra, Helclová Petra, Hellingerová (Sadílková) Lucie, Hercíková (Urbanová) Jana, Herla Alexander, Hirschová Anna, Hlavsová (Vybulková) Zdeňka, Hodačová Anna, Hochmanová Anděla, Hoková Marie, Holanová, Horáčková Helena, Horáková Anna, Horešovská Blanka, Horníková Aloisie, Houdková (Šimková) Eliška, Houdková Anna, Houska Roman, Houžvicová Zdeňka, Horáčková, Hradecká Jana, Hradec Karel, Hrbatý Edvard, Hromádková Jana, Hrubý, Hrubý Miloš, Hrtýzová, Hrůza Karel, Hubert František, Hudec M., Hustaz Sarki, Hutař Kamil,

Chadimová Alice, Chaloupková Helena, Chalupa Stanislav, Chodounská Jana, Cholínská Jarmila, Chalupecká Danuše, Chárová Eva, Chobotová Anna, Chromcová Milada, Chvojka Jan, **I**ljušenko Andrej, **J**akubovičová (Dobošová) Eva, Jalovecká, Janáčková Emilie, Jandová Věra, Janková (Čechová) Elfrída, Janková Eliška, Jánošíková Ilona, Jaroš Antonín, Jaroš Vladimír, Jarošová Hana, Jarošová Jitka, Javůrková, Jechová Dagmar, Jelínková Anastázie, Jílek Antonín, Jílková Zdena, Jirásková, Jirásek Josef, Jirásková Margita, Josífek Boh., Jůdová (Naušová) Hana, Junek Michal,

Kabcová Libuše, Kabourková Jarmila, Kadeřábková (Petrová) Marie, Kalous Jiří, Kalátová Marie, Kalibová Kateřina, Kamenská Marie, Kaprová Eva, Kapr Miroslav, Kapr Václav, Karásová Marie, Karban Vladimír, Karban Zdeněk, Karbanová, Kasal Jaroslav, Kastner Ladislav, Kastnerová Helena, Kavanová Marie, Kazdová (Šámalová) Milada, Kaufmannová, Keller Jaroslav, Khajl Josef, Khajlová Bohuslava, Kidorová (Prosvírová) Lydie, Klepetková Emilie, Klik, Klika, Knedlík František, Knor Jaroslav, Kochan Vasil, Köhler (Horová, Bosáková) Veronika, Kokešová Františka, Kolafová Kateřina, Kollmannová (Kamenská) Jana, Komberec, Končínská Věnceslava, Kopačka Milan, Kopecký Oldřich, Kopšíková, Kostka Jiří, Košařová Anna, Košťal Ladislav, Košťálová Vladimíra, Koucký, Koudelková Anna, Koudelková Ivana, Koukolík Jiří, Králíček František, Králíčková Jana, Krásná Iva, Kratochvíl Adolf, Krausová Milada, Krausová Kateřina, Krejzová Věra,

Kroupová (Váchová) Pavla, Krupičková Lenka, Krupková Vlasta, Krzáková Radka, Křivancová Věra, Kubice Bedřich, Kubíková Libuše, Kubrichtová Libuše, Kubišová, Kučerová E., Kučerová Jitka, Kučerová Marie, Kudrlička, Kuncová Monika, Kundera Vladimír, Kunderová Milada, Kuprová Eva, Kurš Antonín, Kurtevová, Kurzová Ludmila, Kusý Josef,

Lábrová Alena, Lágner Josef, Lagnerová Dobroslava, Lancová Emilie, Langrová, Laškovka Zbyněk, Laubová (Pelková) Eliška, Lejčková Vlasta, Leitner Václav, Líbová Magdalena, Libovická (Veselá) Jana, Lím, Lindsay Graham, Lindesová, Linke Arne, Linkeová Blanka, Lorenzová, Lorencová Jiřina, Loosová Emanuela, Loosová Jana, Losová (Hofmannová) Martina, Losová (Hofmannová) Petra, Losová (Lukášová) Milada, Luxová Eliška,

Máchová Jana, Maierová Eva, Malý Petr, Marková Vlasta, Maršíková Dana, Marvanová, Martinák Radek, Martinovská Irma, Martonová Jana, Maříková Margita, Maryška Jan, Masopust Květoslav, Masopustová Emilie, Matouchová Gabriela, Mayer Bohumil, Mayerová (Fridrichová) Františka, Mazal Petr, Medková Vlasta, Melichar, Meriačová Lenka, Měšťanová Hana, Mikysková Ludmila, Mimrová Antonie, Minerová Anna, Miša František, Moflarová, Moravcová (Josková) Hana, Morešovská, Moutvička Jiří, Mráz Bohumír, Mrázek Josef, Mrázová Věra, Mrvková Ida, Mutl Jan, Müllerová Helena, Müllerová Jarmila,

Nedvědová Růžena, Nechánská (Jaklová) Marie, Nechánský Jan, Nejedlo Václav, Nekuda Jiří, Nemastilová Světla, Nepilá Věra, Nešleha Jaroslav, Neugebauer František, Neumann Alois, Neumannová Marie, Ničová, Noháč Jiří, Nováčková (Marková) Vlasta, Nová Jitka, Nováková Eliška, Nová (Šimonová) Ladislava, Novotná Dana, Novotný, Novotný Vladimír, Nozarová (Jakoubková) Barbora, Nozarová Milada, Nožička Andrej, Nožičková (Pipková) Anna,

Ochotný František, Obyt, Orlová, Otisová Věra, Outerský Jaroslav, Pacáková Božena, Páč Jan, Páčová (Novotná) Milada, Pánek František, Paskerová (Tlustá) Věra, Pavlíčková Jana, Pavlíková Věra, Pávová Dagmar, Pečený, Pečková Gertruda, Pechová, Pejšová Jaroslava, Pelamtenová, Peterková, Petrásková Eliška, Petrásková Naděžda, Píchová Vilma, Pluhař František, Podolská Andrea, Pokorná Věra, Polemanová Eva, Polešovská Ivana, Ponomarev Viktor, Pospíšilová Eliška, Pospíšilová Hana, Pospíšilová Lenka, Procházka Zdeněk, Procházková (Knapíková) Daniela, Procházková (Ryšavá) Jarmila, Procházková

Oldřiška, Prochová (Oblazná) Renata, Prokopová Anna, Prošová Jana, Přeivratská Jana, Pšenička Jiří, Punda Josef, Pustina František, Pýchová Martina,

Rachotová Růženka, Raplová Jana, Razáková (Nejedlá) Lenka, Rérich Karel, Richtrová (Toušovská) Marta, Rohan Vasil, Rosická Alena, Rošická, Rulf Tomáš, Růžička, Růžička Ladislav, Růžičková Hana, Růžičková Jindřiška, Růžková, Rybářová (Žádná) Běla, Rybková Zdenka, Rychecká Hana, Ryšavá J., Řezníček Václav, Řezníčková Aneta,

Sadílek Petr, Sahulka Salivar Václav, Sedláčková Anna, Sedláčková Romana, Sedlák Dalibor, Sechovcová Marie, Seifertová (Pospíšilová) Šárka, Schambergerová Jiřina, Schmidtová, Schorschová Elisabeth, Schwarzová Marie, Schweigertová Milada, Skoupá Helena, Skoupý Stanislav, Skuthanová (Rouhová) Petra, Skuthan Petr, Sladovník Josef, Slivoň Zbyněk, Sluková Simona, Smetana Bedřich, Sobotka Jan, Solnařová Jitka, Soprová Božena, Soprová Milada, Souček Josef, Součková Miluše, Soukupová Milena, Soušková Miluše, Srp Sáva, Státníková Věra, Stejskalová Zdeňka, Strnadelová Věra, Strouhalová Karla, Střelcová Jana, Stříbrná Emilie, Studený Miroslav, Stuhl Jan, Suchý Václav, Sušanka Josef, Svatopolská, Svatošová (Klepetková) Emilie, Svoboda Bohumil, Svoboda Zdeněk, Svobodová (Lepíková) Františka, Svobodová Ivana, Sýkora Martin, Syslová Jar., Szingertová (Janáčková) Emilie,

Šámal, Šeblová Marta, Šedová Milena, Šichorová Eliška, Šichtařová Irena, Šiktancová Hana, Šiktancová Dušana, Šilhán Jindřich, Šimoníček Pavel, Šimůnský Jiří, Šipl Josef, Šípová (Borkovcová) Jaroslava, Širůček František, Škorpil Stanislav, Šloserová Klára, Šnejdrová Markéta, Šottová Milena, Špaček Jiří, Špálová, Špringlerová Emílie, Špringlová Marta, Špůr Miloslav, Špůrová (Austerová) Anna, Šrámek Kamil, Šrámková Emilie, Šroubek Štěpán, Štekrťová, Štěchová Iva, Štěpánek René, Štěpánová Milena, Štěpánková, Štich Miroslav, Štrálová Michaela, Štros Josef, Štrunc, Štybarová Jindra, Šťastná Dobroslava, Šťastná Alena, Šťastný Josef, Šubrová Dana, Švarc František, Švecová Svatava,

Teršípová, Tejčková Zehreen, Tetřevová Hana, Tichá, Tišerová Ludmila, Tomeš, Tomáš Štefan, Tomášová Zlataše, Tonková Vladislava, Trubačová (Chmelařová) Jana, Trubačová Jana ml. Tríska Jaromír, Tučková Žofie, Turek Rudolf, Turková Věra, Talacová Eva

Urbanová Eva, Urbanová Jana, Urbanová Y.,

Vadimská Jana, Váchová Pavla, Valachová Jiřina, Valášková Daniela,
 Valenta František, Vařeková (Chocholová) Marta, Vařeková Marta ml.,
 Vaverka Ludvík, Veithová J., Veith Zdeněk, Veitová Věra, Velechovská
 Hana, Veverka Ludvík, Víchová Augustina, Vilhámová Růžena, Vitulová
 Nikola, Vlasáková Bohunka, Vodička Jan, Vokálková Jarmila, Volenec
 Jaroslav, Vomelová Marie, Vondráček Jaroslav, Vondráčková Miroslava,
 Vörösová Miroslava, Vosáhlo J., Votruba, Votrubová Zlata, Vránová
 Petra, Vymazalová (Fuchsová) Marta, Vysoká Ywone, Výborná Lenka,
Wagner Josef, Wagnerová (Nováková) Vlasta, Weiner Otto, Weichetová
 Marie, Weinerová (Stříbrná) Emilie,
 Záhořová Dobra, Zajíčková Blanka, Záleský Luboš, Zedník
 Luděk, Zelenka František, Zelenková Růžena, Zelený Eugen, Zika J.,
 Zilcherová Štěpánka, Zimová Bedřiška, Zimmermannová Bára,
 Zlatohlávková, Zorvánová Judita, Zrůstová Věra, Zýková
Žejdl Josef, Žádná Běla.....

Omlouváme se všem, jejichž jména zde nebyla vzpomenua a děkujeme předem za informace a vzpomínky.

Historie školy

Historie školy

Typy škol působících ve školní budově a chronologický seznam ředitelů

(Uvedené informace byly čerpány z dochovaných kronik.)

Do konce srpna 1923 školu připravoval a řídil p. Glaser Adolf.

OBECNÁ CHLAPECKÁ A DÍVČÍ

Od 1. září 1923

- 1) Glaser Adolf
řídící učitel
(? - ?)

SMÍŠENÁ MĚŠŤANSKÁ

od 1. září 1923

- 1) Škorpil Stanislav
zatímní ředitel
(1. 9. 1923 - 30. 4. 1925)
Škorpil Stanislav
definitivní ředitel
(1. 5. 1925 - 31. 4. 1927)
Leitner Václav
pov. Správou pro nemoc ředitele
(1. 5. 1927 - 15. 7. 1927)
Škorpil Stanislav
definitivní ředitel
(16. 7. 1927 - 31.1. 1928)

OBECNÁ CHL. A DÍVČÍ

Od 1. února 1928

- ?) Houska Roman
řídící učitel
(? - 31. 8. 1928)

CHLAPECKÁ MĚŠŤANSKÁ

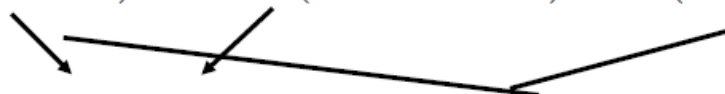
od 1. února 1928

- Škorpil Stanislav
definitivní ředitel
(1. 2. 1928 - 31. 8. 1928)

DÍVČÍ MĚŠŤANSKÁ

od 1. února 1928

- 1) Dragounová Anna
zatímní ředitelka
(1. 2. 1928 - ?)

CHLAPECKÁ OBECNÁ A MĚŠŤANSKÁ

Od 1. září 1928

DÍVČÍ OBECNÁ A MĚŠŤANSKÁ

od 1. září 1928

- Škorpil Stanislav
definitivní ředitel
(1. 9. 1928 - 30. 9. 1930)

Leitner Václav
pov. správou pro nemoc ředitele
(1. 10. 1930 - 30. 6. 1931)

Leitner Václav
zastupující, řed. nejm.
(1. 7. 1931 - 30. 10. 1937)

2) Leitner Václav
zatimní ředitel
(1. 11. 1937 - 7. 10. 1938)

?) Farář Václav
zatimní ředitel
(? - 7. 10. 1938)

CHLAPECKÁ MĚŠŤANSKÁ

od 9. června 1945

Leitner Václav
zatimní ředitel
(18. 5. 1945 - 28. 2. 1948)

3) Bareš Josef
ředitel
(1. 3. 1948 - 31. 5. 1948)

Jirásek Josef
pov. správou řed. nejm.
(1. 6. 1948 - 31. 8. 1948)

DÍVČÍ MĚŠŤANSKÁ

od 9. června 1945

Farář Václav
zatimní ředitel
(23. 6. 1945 - 31. 8. 1948)

STŘEDNÍ ŠKOLA, I. OBVOD

Od 1. září 1948

Jirásek Josef
pov. správou, řed. nejm.
(1. 9. 1948 - 31. 12. 1949)

4) Valenta František
Ředitel
(1. 1. 1950 - 31. 7. 1952)

STŘEDNÍ ŠKOLA II. OBVOD

od 1. září 1948

Farář Václav
zatimní ředitel
(1. 9. 1948 - 31. 12. 1948)

Jirásek Josef
pov. správou, řed. nejm.
(1. 1. 1949 - 31. 12. 1949)

Jirásek Josef
zatimní ředitel
(1. 1. 1950 - 31. 7. 1952)

STŘEDNÍ ŠKOLA CHLAPECKÁ

Od 1. srpna 1952

STŘEDNÍ ŠKOLA DÍVČÍ

od 1. srpna 1952

Valenta František

Jirásek Josef

Ředitel zatímní ředitel

(1. 8. 1952 - 31. 8. 1953)

(1. 8. 1952 - 31. 8. 1953)

OSMILETÁ STŘEDNÍ ŠKOLA

Od 1. srpna 1952

Valenta František

Ředitel

(1. 9. 1953 - 31. 8. 1954)

5) Jaroš Antonín

Ředitel

(1. 9. 1954 - 8. 11. 1954)

6) Jirásek Josef

Ředitel

(9. 11. 1954 - 31. 8. 1959)

ZÁKLADNÍ DEVÍTILETÁ ŠKOLA

Od 1. září 1959

Jirásek Josef

Ředitel

(1. 9. 1959 - 31. 8. 1960)

7) Vondráček Jaroslav

Ředitel

(1. 9. 1960 - 31. 8. 1965)

8) Štich Miroslav

Ředitel

(1. 9. 1965 - 4. 10. 1966)

9) **Karban Zdeněk**

Ředitel

(5. 10. 1966 - 31. 8. 1968)

Košťál Ladislav

Zastupující, stud. volno řed.

(22. 4. 1968 - konec šk. roku)

10) **Košťál Ladislav**

Ředitel

(1. 9. 1968 - 31. 8. 1970)

11) **Vichová Augustina**

Ředitelka

(1. 9. 1970 - 31. 8. 1972)

12) **Kalátová Marie**

Ředitelka

(1. 9. 1972 - 31. 8. 1973)

Šrámková Emilie

Zastupující pro nemoc ředitelky

(ve II. Pololetí šk. roku)

13) **Šrámková Emilie**

Ředitelka

(1. 9. 1973 - 31. 8. 1976)

14) **Měšťanová Hana**

Ředitelka

(1. 9. 1976 - 31. 8. 1988)

15) **Schambergerová Jana**

Ředitelka

(1. 9. 1988 - 31. 7. 1991)

16) **Svobodová Ivana**

Ředitelka

(1. 8. 1991 - 31. 12. 1993)

ZÁKLADNÍ ŠKOLA S PRÁVNÍ SUBJEKTIVITOU

Od 1. ledna 1994

Svobodová Ivana

Ředitelka

(1. 1. 1994 - 31. 7. 2018)

17.) **Sechovcová Marie**

Ředitelka

(1. 8. 2018 - dosud)

FOTOPŘÍLOHA

Stodola, v níž sídlila škola na počátku 20.století Fotoarchív p.Tomáš Matějka

Podpisy v kronice školy v roce 1923 při zahájení

D^o Jindř. Pícha
ka Kancelář presidenta republiky.
Fr. Kouřilka a Gaudy
okr. Liptov

D. Václav Slavík
min. taj. za min. škol. a nář. osv.
Ing. J. Schurink
min. rada
ministrům nář. prací!

Jand. Hus
okr. šk. inspektor.
D. Jaroslav Seberka
okresní hejtmán a zastoupení
ministrstva vnitra.
Ing. Jaroslav Janda
star. adjunkt
Město Nová Dvůr
Petrovice B. H.
Fr. Štenc. Obec Pílišov.

Fr. Štenc. za podnikatele

Lišínová Marie
za Lehek žen a děvč. čsl. osv. strany a. d. Pílišov
Jako žen čech
a též mateřskou řád.
Hošek Antonín za skupinu social. bezvěrců svornost
v Pílišov
J. Škroblová, učitelka
za českou obec. školu v Teplicích - Lanosé

Buena Vista na ves Urvotěre

Josef Vachl za skupinu Svaz československých Horníků v Belině

Alais Hyman za sběrku ľudební kni Belna

na P. J. Saal v Belině

Fr. Pilucm
starosta

za místní školní výbor v Zabrušanech.

Fr. Paluska

Za místní spol. org. str. Komunistické.

Krzimík Jos.

Za státní školu obecní školu v Trauanech

František Koteč
nítal

Josef Förster
ř. uč.

Za posádku v Belině

mpur. Dvůr.

hyt.

plk.

Barák

Duchcov ČSD klub lyžistů v Duchcovi.

Štěpán Vaclav.

Jan Fuksar

Za církevní mušičku v Lukmaně v Teplé

Rud. Křížem,
ř. uč.

Za jednotu Sokola

v Bohaněch

Amlouf Václav

ř. uč.

A. Kyselnic

Český
místní školní výbor
v Bělíně.

Holzer Adolf, předseda.
Máša Štěpán, místopřed.
Dragounová Anna, jednatel.
Garař Václav, pokladník.
Doksanský Rudolf.
Lepič Josef.
Kučera Josef.
Jirátková Antonie.
Čabelka Josef.
Civin Josef.
Nováková Marie.
Kremel František.
Glaser Adolf.
Brynda Sylvestr.
Mimrová Antonie.

V Bělíně, dne 2. září 1923.

Škola 60.léta

fotoarchív p. Tomáš Matějka

stejný pohled v roce 2013

Škola Bítina, Mírové n.

zima 1964

Škola Mírové náměstí zima 1964

Tělocvična

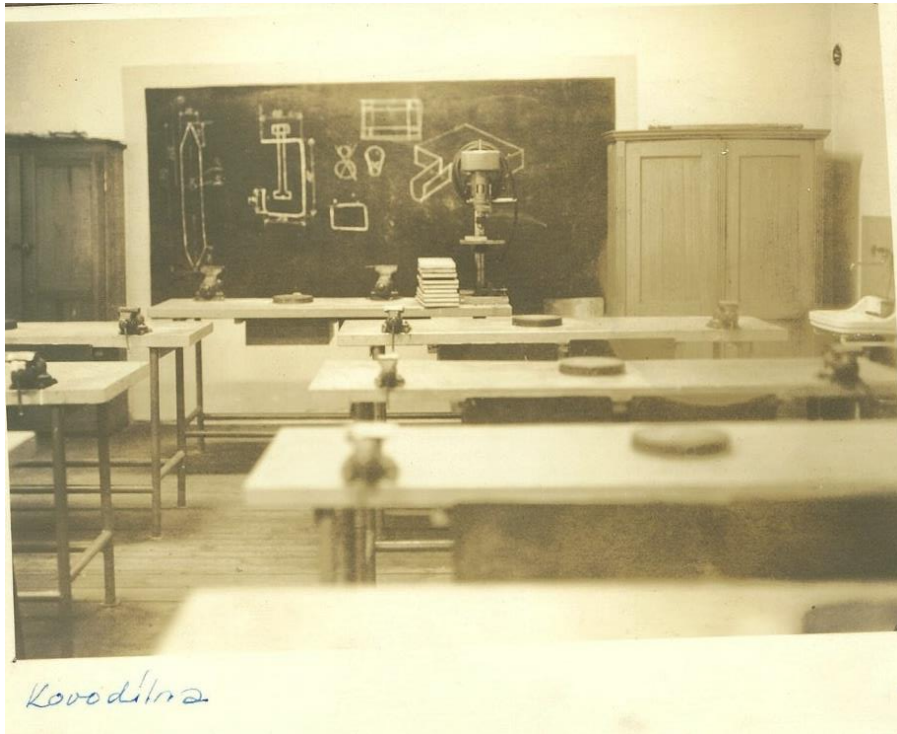
Tělocvična v Tyršově ulici

Učebna fyziky – 60.léta p.uč, Pavlíková

Učebna zeměpisu 60.léta

Kovodilna 60.léta

Učitel'ský sbor 1962-63

1967/1968

Ušedelský sbor 1966/67.

Sedící pleci:

Kaufmannová
 Machová,
 Kubišová,
 Kocoušalová
 Krábová,
 Lelková,
 Veselová
 Müllerová
 Červená,
 Lindnerová

Čeláková
 Hadravová
 Štáhl
 Boringrová
 Lžková
 Kopešilová
 Láčková
 Krušková
 Melichar,
 Trousny
 Růžička
 Otyl +

Stojící pleci:

Pecková
 Svatozářská
 Klemánová
 Karbanová (čl.)

Štroblová
 Klaušová (čl.)
 Štrougalová (nepřít.)
 Šimčíková (čl.)

učitelský sbor ve školním roce 1967/68

zleva Ladislav Košťál, Jiří Kalous,
Vladimíra Košťálová, Pavla Kroupová
(Váchová), Emilie Elsnicová (Lancová),
Hana Pospíšilová, Věra Martínková,
Marie Růžičková (administrativní pra-
covnice), Michaela Arenšteinová (Neu-
mannová), Helena Davignonová, Marie
Schwarzová, Ludmila Tišerová (Dušková),
Věra Mrázová, Miroslava Vondráčková,
Libuše Kubrichtová, Josef Kusý,
ředitel Zdeněk Karban

uč. sbor 1971

Použité zdroje:

- Kronika ZŠ Lidická v Bílině z roku 1923. In: *www.bilina.cz: Kronika města* [online]. 1923 [cit. 2023-07-10]. Dostupné z: <https://www.bilina.cz/cs/mesto-bilina/kronika-mesta.html>
- Základní škola, Bílina, Lidická 31/18, okres Teplice, příspěvková organizace. *www.zslidicka.cz* [online]. [cit. 2023-07-10]. Dostupné z: <https://www.zslidicka.cz/>
- Brožura k 50.výročí založení školy
- Vlastní brožury školy k 75.výročí založení , k 85. a 90.výročí založení školy
- DUDOVÁ, Miluše. *ČESKÉ MENŠINOVÉ ŠKOLSTVÍ V BÍLINĚ A OKOLÍ (1918 - 1938)* [online]. Praha, 2006 [cit. 2023-07-15]. Dostupné z: https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/4601/DPTX_2005_2_11210_ASZK10001_119259_0_26845.pdf?sequence=1&isAllowed=y. Diplomová práce. Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, katedra pedagogiky. Vedoucí práce Doc. PhDr. Růžena Váňová, CSc.
- *Webové muzeum Bílina* [online]. [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://muzeum-bilina.netstranky.cz/historicka-fotogalerie.html#foto-101>
- *Webové muzeum Bílina* [online]. [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://muzeum-bilina.netstranky.cz/historicka-fotogalerie.html#foto-52>
- Darovaný fotoarchív od p.Tomáše Matějky
- Fotoarchív školy

Poděkování

Děkujeme touto cestou panu Tomáši Matějkovi, který nám věnoval fotografie Bíliny, mezi nimiž byly i staré fotky naší školy. Velmi rádi Vaše fotografie používáme a učíme se z nich o historii našeho města a školy.

Škola rok 2023

